

ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplic n. B.

Srpen 1971

DÍLČÍ HODNOCENÍ PLNĚNÍ CELOMĚSTSKÉHO ZÁVAZKU, UZAVŘENÉHO NA POČEST 50. VÝROČÍ ZALOŽENÍ KSČ

Městský národní výbor v Hranicích uzavřel na počest 50. výročí založení KSČ celoměstský závazek, jehož obsahem jsou dílčí socialistické závazky místních podniků, závodů, vojenských útvarů, škol, společenských a zájmových organizací a občanských výborů. Městský národní výbor provedl k 30. červnu dílčí zhodnocení plnění celoměstského závazku podle jednotlivých kritérií s tímto výsledkem:

I. Politickoorganizační práce:

Těžiště veškeré činnosti všech orgánů městského národního výboru bylo v tomto období zaměřeno na zdokonalení politickoorganizační práce, aby byla dále posílena vedoucí úloha KSČ a uskutečňována její politika v celé oblasti kulturně výchovné, společenské, veřejně prospěšné a hospodářské činnosti, na přípravu a vlastní oslavy 50. výročí založení KSČ v našem městě. Ideová náplň, aktivní účast pracujících a občanů na všech politických a kulturně výchovných akcích, organizovaných v rámci 50. výročí založení KSČ, svědčí o správném postoji k politice naší strany a o aktivizaci a iniciativě pracujících jak při plnění hospodářských úkolů, tak i v účasti na veřejně prospěšné práci ve městě. Pro nastávající předvolební období je úkolem dále zlepšovat a prohlubovat politickoorganizační práci s cílem úspěšně splnit vytyčené úkoly v letošním jubilejním roce.

II. Kulturně výchovná činnost:

Rovněž na tomto úseku byla v hodnoceném období ideově bohatá, správně orientovaná kulturně výchovná činnost, vyvolaná zejména 50. výročí KSČ. Svědčí o tom dílčí výsledky v plnění závazků jednotlivých organizací a velmi dobrá účast občanů na těchto akcích. Na tomto úseku je nutno velmi kladně hodnotit plnění závazků hranických škol, které svým obsahem přispěly ke zkvalitnění výchovného procesu. V hodnoceném období se uskutečnilo celkem 170 politickovýchovných akcí s účastí 13.200 občanů a celkem 68 kulturních a společenských akcí s účastí 29.000 občanů. Tato bohatá a prospěšná výchovná činnost, kterou nelze zhodnotit v korunách, splnila velmi dobře své poslání při výchově občanů, zejména mládeže.

III. Zlepšení životního prostředí:

Na tomto úseku bylo dosaženo velmi dobrých výsledků v plnění závazků v údržbě a modernizaci občanského zařízení, technického vybavení, městské zeleně a údržbě veřejných prostranství. Méně uspokojivých výsledků bylo dosaženo v akcích „Z“ investičního charakteru.

1. Na úseku zvelebení pracovního a životního prostředí činí hodnota díla podle závazků 2,258.000 Kčs,
k 30. červnu 1971 bylo dosaženo hodnoty díla 1,837.617 Kčs,
tj. 81,3 %.

Na dosažené hodnotě se podílejí tyto organizace:

podniky a závody	302.780 Kčs,
vojenské útvary	125.276 Kčs,
školy a výchovná zařízení	700.377 Kčs,
provozovny služeb a obchodu	191.118 Kčs,

organizace Národní fronty	229.651 Kčs,
občanské výbory	288.415 Kčs.

2. Plánovaná hodnota díla na úseku akce „Z“ činí	5,100.000 Kčs,
dosazená hodnota činí zatím	1,166.000 Kčs,
v komplexnosti kanalizace	169.000 Kčs.

Jak vyplývá z výše uvedeného dílčího hodnocení, je nutné zkvalitnit masově politickou a organizátorskou práci kompetentních orgánů, zejména na úseku akcí investičního charakteru, dále účelně využít všech závazků podniků a organizací, aby byl celoměstský závazek v letošním jubilejním roce úspěšně splněn.

Josef ŠIMEK,
tajemník MěstNV.

BĚLORUSKÝ SOUBOR PÍSNÍ A TANCŮ „JUROČKA“ V HRANICÍCH

Na svém turné po České socialistické republice přijel do Hranic v úterý 6. července 1971 po svém vystoupení v Ostravě-Zábřehu velmi mladý soubor písní a tanců z Běloruské socialistické republiky z města Baranoviči v Brestské oblasti.

Průměrný věk souboru je 18 let, v celém souboru je jen jeden manželský pár. Vedoucím souboru je B. V. Bulatov, vedoucí odboru kultury oblastního sovětu historického města Brestu, známého z poslední války obrovským odporem Němcům, za což obdržela brestská pevnost čestný název „Pevnost hrdina“. Na památku na vystoupení v Hranicích obdržel předseda Městského výboru SČSP v Hranicích s. ing. Říhovský fotografii památníku 3.000 československých hrdinů padlých v Brestu, zvěřsky umučených německo-fašistickými uchvatiteli v červnu 1942. Fotografie byla předána jménem pracujících Brestu, odbočkám Svazu přátel v Hranicích.

B. V. Bulatov se řed 26 lety zúčastnil jako poručík osvobozování severní Moravy a vzpomínal, jak jeho jednotka stavěla pontonový most k sokolovně přes Bečvu, když Němci vyhodili most před svým ústupem do povětří.

„Juročka“ má název podle úvodního tance. Juročka je v lidové slovesnosti záletník, jemuž se mstí dívky za jeho přelétavost. Soubor střídá tance a současně kroje: běloruské, velkoruské, ukrajinské, polské, české, maďarské, gruzínské . . . tanci, písněmi za doprovodu harmonik vytváří dobrou pohodu, jemnost a krásu lidového projevu a radost ze života s vírou ve společenství pracujících, s vírou v socialistickou budoucnost. Vystoupení souboru v Hranicích bylo přerušováno bouřemi potlesku a nadšením diváků. Večer se stal manifestací družby, dokázal, jak jsou nám běloruští chlapci a dívky blízcí.

Národní podnik Sigma, kde byl soubor hostem po svém přivítání na národním výboru, připravil pro mladé Bělorysy vřelé přivítání. Po prohlídce závodu byla uspořádána beseda, která vyzněla jako spontánní projev neochvějnosti v dalším sblížení našich národů a v jistotě, že naše společná cesta se Sovětským svazem je věčná.

Dalším důkazem toho, jak zapustilo v Hranicích hluboké kořeny přátelství k Sovětskému svazu, byl další den — středa 7. 7., kdy se konal v sále JKP Večer družby, jehož se zúčastnily všechny odbočky SČSP v Hranicích a k němuž vyzvala a jeho pořadatelem byla odbočka č. 5, vedená s. Karlem Příbylem. Na večeru vystupovaly kromě našich souborů — vojenských a lidové školy umění, též

soubory z vojenské posádky z Libavé — sovětské kapely, taneční a pěvecké soubory. Vystoupení končila tancem, v kruhu a kolem stolů mezi něž se rozešli sovětští soudruzi, bylo slyšet hodně dovedné i nedovedné ruštiny. Přes toto dorozumívání, mnohdy tzv. „slovanským esperantem“, atmosféra večera byla dána vřelostí srdcí, pocity přátelství, jež k našim sovětským osvoboditelům hraničtí občané cítí. Hosté z Libavé si odvezli mnoho drobných dáreků pro nově vznikající sovětskou školu na Libavé. Obraz Leninův od odbočky na průmyslové škole, umělecké kovové předměty na výzdobu stěn od odbočky SČSP n. p. Sigma — odborné učiliště, obrazy malované na skle od odbočky na lidové škole umění a od hranických pionýrů jejich práce ze slámy, z pečeného těsta, drátu apod.

Kdo rychle dává, dvakrát dává. Tak tomu bylo i minulý týden v Hranicích. Na večeru s Juročkou ještě tentýž den po skončení programu zástupci n. p. Sigma předali vedoucímu souboru album fotografií, které tentýž den dopoledne byly snímány.

A večer družby dával výzdobu pro školu na Libavé, která teprve od 1. září 1971 vznikne.

Ing. ŘÍHOVSKÝ,
předseda městského výboru SČSP.

PROJEV PŘEDSEDY MĚSTSKÉHO VÝBORU SČSP V HRANICÍCH, S. ING. ŘÍHOVSKÉHO PŘED VYSTOUPENÍM SOVĚTSKÉHO SOUBORU „JUROČKA“

Vážené soudružky a soudruzi, vážení přátelé!

Je za námi XXIV. sjezd KSSS a XIV. sjezd KSČ. Bylo zhodnoceno, čím jsme za minulé období prošli a do dalšího sjezdu, který se bude konat za pět let, byly naryšovány sice strážlivé, zato smělé perspektivy jak v celospolečenské oblasti, tak i v hospodářské základně — pětiletce 1971-1975. Úkoly jsou to nemalé, budeme-li postupovat jednotně, v což pevně věříme, budou splněny. Kromě vojenské převahy, kterou již dnes náš socialistický svět má, vyrosteme hospodářsky, a tak posílíme možnosti našeho tábora míru a socialismu, budeme mít široké předpoklady dalšího kulturního růstu. K tomu je třeba hodně úsilí a rozvržených úkolů. ÚV NF ČSR tyto úkoly rozvrhl i pro náš Svaz. Svaz čs.-sovětského přátelství bude pokračovat v záslužné práci, kterou již 40 let dělá: být věrným pomocníkem strany, věrný myšlenkám marxismu-leninismu, proletářskému internacionálnímu a socialistickému vlastenectví. Kolik uznání a pochvaly již náš Svaz za tuto neochvějnou práci dostal, kolik ale intrik vůči němu bylo sprádáno. Vždycky se ale nakonec potvrdila správnost naší cesty, objektivní nutnost této cesty; razítko takového postupu dal vždy ten, který je v životě lidí nejdůležitější — sám čas.

Ano, prověrka času to byla, která řekla své ano už první smlouvě o přátelství a vzájemné pomoci z roku 1935. Nedodržení právě této smlouvy kapitulantskou vládou první republiky umožnilo potupu 38. roku a fašisticko-německé uchvácení naší vlasti.

Prověrka času dala své ano druhé smlouvě o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci ze 43. roku, kdy po hrdinné stalingradské bitvě i dr. Benešovi bylo jasné, že do republiky se vrátí z Londýna přes Moskvu.

A prověrka času dala své ano i 6. května 1970 — třetí smlouvě o přátelství a spolupráci, kdy po přestálé krizi let 1968 a 1969 jsme stanuli na další etapě sblížování našich národů.

Vědomí, že jakostní zlom ve vývoji lidstva přináší poprvé v dějinách možnost žít v míru a bez vykořisťování člověka člověkem, nás nemohlo přivést jinam, než ke gottwaldovskému: **Se Sovětským svazem na věčné časy!**

Necht' tyto věčné časy bok po boku se Sovětským svazem, se sovětskými lidmi, tolik skromnými lidmi, se stanou další, čtvrtou v pořadí, prověrkou času naší neochvějnosti ve víře, že lidstvo dokáže vyoperovat vřed imperialismu, mimochodem stále více se fašizujícího, tak, jako dokázalo před 26 lety vyoperovat vřed německého fašismu. Takovouto novou smlouvu začínáme psát všichni, kteří uskutečňujeme cíle XXIV. sjezdu KSSS a naň navazující cíle sjezdů ostatních socialistických zemí. Stejně tak všechny ostatní národy světa, kde se už dnes projevuje obrovitá síla socialistických myšlenek, nezůstanou bez odezvy a budou hnát kolo dějin ke komunismu, jak to předvíдали geniální teoretikové vědeckého socialismu: Marx, Engels, Lenin. Svět určitě odvrhne kapitalismus, neschopný řídit věci toho světa, odvrhne jeho zlé „květy“: bídu a hlad pro většinu dnešního světa a křiklavý protějšek tomuto hladu vykořisťovaných — výkladní skříně západního Německa, odvrhne to, že na jedné straně vznikají přepychové možnosti pro boháče, města s výstavnými mrakodrapy a na druhé straně se hledá východisko z nesnáží v Lidicích, Oradur, My-lai pro ty, kteří se chtějí vymanit z kapitalistického jha.

Člověk se určitě jednou stane „čelo-věkom“, tvorem majícím tedy čelo na věky, gorkovským: čelo-věk — eto zvučit gordo! Gordo! Ne kanonenfutr, ne ztráty na lidském materiálu ve válkách, ale hrdým, zdravě se vyvíjejícím tvorem, který má právo ovládnout přírodu, zvládnout její zákonitosti, stejně jako zákonitosti společenského vývoje.

Dávno si my, komunisté, a všichni ostatní poctiví lidé nemyslíme, že by to byly fráze, že by to byla fantazie, naopak, jsme přesvědčeni, že víra v tuto budoucnost nás bude posilovat v každodenní, drobné práci. Všechní, ať už řídící či neřídící práce je státu prospěšná, posiluje nás všechny a sblížuje nás navzájem. Každá — i ta jakoby nepatrná — práce se může v tomto smyslu stát prací tvůrčí — povznášející, protože je dělána v zájmu socialismu a je tedy prací svobodnou.

Úkoly XIV. sjezdu splníme se ctí. Svaz československo-sovětského přátelství bude pomáhat rozvíjet ideologii komunistické strany, bude ji vnášet mezi široké vrstvy pracujících tak, aby se ideologie strany stala ideologií celonárodní, aby se posílila morálně politická jednota našeho státu. Svazová práce přispěje vnášet ideologii strany v té nejcitlivější a nejzávažnější oblasti, která je — jak se vyjádřil soudruh Štrougal, přímo prubířským kamenem věrnosti marxismu-leninismu, v otázce upřímného přátelství k první zemi socialismu. Ano, poměr k Sovětskému svazu je skutečně tím nejzákladnějším. Masy pracujících stále jasněji chápou, v čím zájmu byla rozněcována před třemi lety u nás protisovětská hysterie, kdo byli ti, kteří se tolik oháněli pseudovlasteneckými frázemi. Také úspěchy sovětské politiky ve všech oblastech života společnosti otevírají stále více očí i tam, kde se dlouho projevovala určitá váhavost, vyčkávání a nedůvěra. Naučili jsme se neidealizovat si situaci, jsme reálnější v oceňování našich výsledků. Známe lépe možnosti naše i možnosti našich nepřátel. Kdysi jsme si ani tolik neuvědomovali, že je **nebezpečné**, když mládež začala nosit na rukávech nesmyslné nápisy, často v angličtině. Často ani nevěděli tito mladí, co nápis znamená. Bylo to **jenom** móda? Víme, že zcela určitě ne! Tenkrát nás to nezarážilo, dnes již ano, dnes nás zarazí, zaráží a řekneme otevřeně, že uráží, ano přímo uráží a právem, jestliže na vystoupení ROKOKA 13. června v Přerově, na Slavnosti míru a družby se začne zpívat anglicky a dělají se narážky — rozuměj vtipy — na to, že píseň měla dříve [tj. v roce 1968] anglický název, dnes už jenom název český, pořád je to ale tatáž píseň. A tož jak? Nic to není?

A tyto písně hřmí, až se bubínky v uších trhají, a to po nádherném, něžném a skutečně slavnostním vystoupení maďarského souboru písní a tanců z Bratislavy. A toto důstojné umělecké vystoupení je vystřídáno hřmotnými „taképísněmi“ a s nimi spojenými vtipy pod československou a sovětskou vlajkou a pod nápisem, proklamujícím neochvějnost našeho socialistického sepětí.

Ne všichni si to ještě zcela uvědomují. Proto bych chtěl připomenout jednu Leninovu myšlenku. Lenin zdůrazňoval, že můžeme [a musíme] budovat socialismus ne pomocí vyfantazírovaných a speciálně vytvořených lidí, nýbrž pomocí lidí, které nám zůstavil kapitalismus. To je jistě velmi „těžké“, ale každý pokus přikročit k řešení úkolů jinak je tak neseřízní, že nestojí zato o něm mluvit. Opomíjení ideově výchovných otázek bylo a zůstává jedním vážných a dlouhodobých projevů oportunistů. Ne nadarmo byly proto před třemi lety zrušeny odbočky SČSP na závodech. Dnes zakládáme odbočky SČSP na závodech znovu. Nepřátelé socialismu dobře věděli a vědí to i doposud, že pevný vztah k SSSR je tou nejpevnější hrází proti jejich náporu; proto, mají-li ve svém boji proti socialismu uspět, musí narušit především tuto hráz.

V SČSP je organizováno šest set tisíc občanů, je to tedy druhá největší masová organizace u nás. Proto také dnešní stav internacionálního citění vidíme optimisticky. Stejně dobře si stojí i Hranice. Ve městě Hranicích je nás již přes 800 v 18 odbočkách SČSP. Pro širokou hranickou veřejnost těchto dnů je typické, že se rozrůstají řady přátel se Sovětským svazem. Do SČSP se přihlašují nejen komunisté, ale i bezpartijní.

Řekli jsme si, jak velmi potřebné je toto hnutí pro naši společnost, jak stmeluje naše socialistické společenství: Sovětský svaz a ostatní socialistické země. Víra v nutnost takového společenství převýšila v minulou všechny naše spory, vyšla vítězně i z krize 68. roku, vyjde vítězně i z budoucích sporů, které mezi námi budou, v budoucnosti určitě vzniknou — vždyť taková je dialektika vývoje.

Patříme jednou provždy k sobě a věříme, že — kdyby znovu nastala situace ideově nepevnosti v naší straně a společnosti, kdyby znovu někdo z nás podlehl kapitalistickému balamucení o konvergenci systémů [o nenásilném vplynutí kapitalismu do socialismu] a zapomněl by na objektivní povahu třídního boje a na nutnost porážky světového imperialismu, na její nevyhnutelnost — tehdy jistě znovu, jako už tolikrát v nedávné minulosti, by nám přišla internacionální pomoc především od sovětského Ruska, ideově nejzocelenějšího v těžkých bojích proti kontrarevoluci a fašismu. Češi a Slováci pochopili hrozbu, kterou nacismus pro ně a pro slovanské národy znamenal, jimž sliboval vyhlazení. Rozdrcení fašismu, v němž se mimořádně proslavil ruský národ, který také přinesl největší oběti, bylo současně rozhodujícím momentem v tisíciletém zápase Slovanstva. V historickém aspektu tato skutečnost nepozbyla na významu ani v dnešním třídně rozděleném světovém zápase, kdy je tak nutná třídní solidarita a myšlenka proletářského internacionálního, která se pochopitelně nemůže vázat na kmenové příslušenství. Tato pomoc byla nezbytná i 21. srpna 1968, jak pro zachování socialismu u nás, tak pro zabránění novému pronikání na Východ.

Na to všechno nesmíme zapomínat, vštěpovat to především mládeži, která již neprožila hrůzy a bídu kapitalismu, nezažila konkrétní ani morální bídu starého režimu. Nepoznala na vlastní kůži, svými zkušenostmi, co pro nás, starší generaci znamenal a i dnes znamená Rusko a Sovětský svaz a co pro nás znamená jeho slavná komunistická strana. Nám starším to nikdy nikdo nevyrvé ze srdce, do srdcí mladých to musíme my, starší, svou prací, svým příkladem, svými činy vnášet.

**Ať žije sovětský lid a jeho slavná komunistická strana, síla a naděje lidstva!
Da zdravstvujet sovětskij narod i jeho slavnaja kommunističeskaja partija, síla i naděžda čelověčestva!**

STO LET GYMNASIA V HRANICÍCH

JOSEF MATYSKA, maturitní ročník 1952
K ZAČÁTKŮM HRANICKÉHO GYMNASIA

Využívám příležitosti 100. výročí založení gymnasia v Hranicích k zveřejnění jednání, která předcházela zřízení této školy. Při zpracování jsem vycházel z německé kroniky gymnasia, která je dovedena jen k roku 1900. Je zajímavé, že zásadní jednání jsou i v této německé kronice psána česky, proto některé pasáže cituji doslova.

O zřízení reálného gymnasia v Hranicích se začalo poprvé jednat 30. září 1870. Další schůze přípravného výboru byla 12. listopadu ve složení: dr. Fritz Plachky, dr. Wilhelm Wolf, Noe Stross, starosta F. Watzlawik, dr. Vincenc Sokol, Ignatz Šudlek, Eduard Lipenský, Antonín Balisch a Josef Weipert. Další jednání obecního zastupitelstva se uskutečnilo až 23. února 1871, na němž byl přečten zápis komise pro zřízení reálného gymnasia, která se sešla 14. února ve složení: Frant. Watzlawik, E. Lipenský, dr. V. Sokol, Hynek Šudlek, Ant. Balisch, Josef Weipert, dr. Wolf a Noe Stross. Předsednictvím byl pověřen Frant. Watzlawik, zpravodajem dr. Sokol. Obecní výbor města Hranic se usnesl, že „zřízení reálného gymnasia v Hranicích je záležitost v nynějších časech a poměrech potřebná a nutná“. Dále se výbor zabýval výší nákladů na vydržování gymnasia.

Podle tehdy platných směrnic mělo mít nižší gymnasium sedm profesorů i s ředitelem a katechetou. Roční plat pro tyto osoby měl činit 4.900 zlatých, přídavek na funkci ředitele 200 zl., na vyučovací pomůcky nutno počítat 500 zl., nájemné za školní místnosti činí 800 zl., vytápění školy a palivo 420 zl., na službu školníka (byť zdarma) 200 zl. — výlohy celkem 7.020 zlatých.

Výbor se usnesl, aby výlohy byly kryty takto: přijímací taxa po dvou zlatých od 100 žáků — 200 zl., školné po 12 zlatých od 180 žáků — 2.160 zlatých, uložení tříprocentní přírůžky z nájmu bytů asi 500 zlatých, hospodářské úspory v obecním hospodaření 400 zlatých, Občanská záložna je ochotna ročně přispívat 500 zlatých. Příjmy celkem — 3.760 zlatých. — Někryté výlohy by činily 3.260 zl. a měly by být hrazeny ze zemských peněz.

Podle příslibu zemského výboru ze dne 30. října 1869 měla být poskytnuta podpora ze zemských zdrojů těm městům, kde se ukáže zřízení středního učiliště potřebným. Městská rada proto konstatovala, že střední škola je nutná, poněvadž Hranice mají přes sedm tisíc obyvatel (roku 1869), jsou městem důležitým svou polohou, rozmáhajícím se průmyslem, řemesly a obchodem. Každým rokem odchází z Hranic značný počet dětí do Olomouce a Kroměříže a jiných měst do škol. Doslova se v zápise říká: „Hranice jsou středništěm přirozeným celé krajiny na jihovýchod ležící jako Val. Meziříčí, Bystřice, Frenštát, Rožnov, Vsetín, Vizovice a ke Kloboukům až k hranicím uherským, kteréžto okresy i s okresem hranickým a holešovským vesměs ani jediného středního učiliště dosud nemají, což tím více citelné jest, když pozorujeme, že sousední okresy jičínský, libavský, oderský blízké německé střední školy v Jičíně, Sternberku a Opavě mají. Z té příčiny se dá očekávat, že zdejší reálné gymnasium české by se těšilo z hojněho a velkého počtu žáků ze všech sousedních slovanských okresů tím více, že školní zákon nařizuje povinnou školní docházku do čtrnácti roků a rodiče by tak posílali své děti náležitě připravené z okresů slovanských výhradně do Hranic. Komise tedy navrhuje obecnímu zastupitelstvu, aby požádalo o subvenci u zemského výboru v Brně ve výši 4.000 zlatých. Komise se usnesla, aby na zřizujícím se reálném gymnasiu byla jako úřední řeč čeština, druhou úřední řečí má být němčina a má se brát zřetel na to, aby žáci tvarosloví jak v české, tak i v německé řeči úplně znali a na základě české řeči tak dalece se vzdělali a vycvičili, aby v německém jazyce své myšlenky správně vyjádřiti mohli“.

Toto usnesení se zdůvodňuje: „Jestli faktum, které se odepřítí nedá, že město Hranice je město slovanské, obyvatelé jeho jsou z největší části Slované, dále se uznati musí, že okolní okresy Lipník, Bystřice, Meziříčí, Frenštát, Rožnov, Vsetín úplně slovanské jsou a okres hranický ze dvou třetin Slovanů a jedné třetiny Němců sestává.“

Tyto poměry ospravedlňují návrh, neboť se tak činí zadost i německému obyvatelstvu Hranic a okolních okresů, poněvadž se poskytne i jejich dětem možnost vyučování. Dalším důvodem pro přednesený návrh je stav žactva hlavní školy v Hranicích: Ve školním roce 1869/70 byla škola navštěvována 638 žáky, z nichž jen 51 žáků bylo národnosti německé a 587 národnosti slovanské. Ve školním roce 1870/71 navštěvovalo školu 658 žáků, z nichž bylo jen 42 národnosti německé a 643 žáků národnosti slovanské. „Cifry mluví a dávají nejpodstatnější důkaz pro náš návrh.“ Návrh na zřízení německého gymnasia by byl nejkřiklavějším porušením článku 19 základního státního zákona o rovnoprávnosti. Kdyby ale obec takový návrh přece uskutečnila, neminulo by se takové počínání s největším odporem nejen u většiny obyvatelstva města, ale i sousedních slovanských okresů.

Dne 9. srpna 1871 v zasedání obecního výboru se jednalo o zřízení reálného gymnasia za účasti 23 členů obecního zastupitelstva. Byl předložen návrh, aby k 1. říjnu 1871 bylo otevřeno provizorně gymnasium bez vyžádání státní podpory. Tento návrh byl jednohlasně přijat. Dále bylo usneseno, aby radní Václavík společně s prof. Mládkem odejeli na obecní útraty jako deputace do Vídně na ministerstvo vyučování a zde se ucházeli o povolení k provizornímu otevření reálného gymnasia. V další schůzi 23. srpna 1871 už projednávala rada jmenování profesorského sboru.

Připisem z 5. ledna 1872 zemský výbor sdělil, že nemůže převzít gymnasium v Hranicích, poněvadž převzal gymnasium v Přerově, v Příboře a nemá peníze na jeho požadavky v případě převzetí. Gymnasium však přes tyto potíže a zamítnutí bylo ve školním roce 1871/72 zásluhou města Hranic a s plnou jeho podporou otevřeno.

MUDr. STANISLAV POHL, maturitní ročník 1934
PŘÍHODA, KTERÁ SE SKUTEČNĚ STALA

Stalo se v sextě či v septimě, již si přesně nepamatuji, v hodině češtiny v roce 1932 či 1933. Tak jak to bylo chvalným zvykem, po zazvonění čekala „hlídka“ několika studentů a studentek na chodbě a hlídala příchod profesorů, aby mohla jejich příchod zavčas třídy avizovat. Tu spatřili přicházet po schodech profesora Pozlovského i jali se úprkem pádit do třídy. Našel se šprýmař, který držel dveře zevnitř, a nastal boj o vniknutí do třídy. Dveře dlouho odolávaly, ale nakonec povolily tím způsobem, že byly vysazeny z pantů. I opřeli je o zeď a zapadli do lavic. A již se objevila vážná tvář pana profesora, který udiveně zíral na vysazené dveře. Pokládal tento přečin za útok na svoji osobu, a jsa chvalně znám svými sherlock-holmesovskými sklony, přikročil k přísnému vyšetřování, což bylo přijato s povděkem, neboť odpadlo obvyklé zkoušení. Byli voláni jednotliví výtečníci, o nichž se pan profesor domníval, že by mohli přicházet v úvahu na podobné žertíky, ale tentokrát umění páně profesorovo vyznělo na prázdno. Rozčílil se a s odporem prohlásil: „HOLOMCI!“ To se zdálo studentu Švestkovi nepřiměřeným zhodnocením skutečnosti, vstal a s úsměvem na rtech prohlásil: „Chtěl jste snad říci HOLOUBCI, pane profesore!“ Tato drzost tak fascinovala pana profesora, že nebyl schopen slova. Když se probral ze šoku, beze slova

ukončil vyšetřování a sáhl po notesu. Nyní následovalo rozdělení cen v podobě nedostatečných, což postihlo téměř polovinu třídy, a tuto bohužel činnost ukončil pan školník Smola tím, že zatáhl za zvonec.

K vůli spravedlivému ukončení této epizody třeba říci, že pan profesor Pozlovský při konferenci byl tak velkorysý, že na nedostatečné, udělené při této příležitosti, nebral zřetel, takže vše dopadlo nakonec dobře.

VLADIMÍR SMRČEK, maturitní ročník 1960

SOUBOR „VESMÍR“

Ve školním roce 1958/59 se v desáté třídě tehdejší jedenáctileté střední školy vytvořil výborný kolektiv a koncem tohoto školního roku vznikl soubor, který vystupoval pod názvem „VESMÍR“. Podnět k tomuto názvu daly lety družic a raket do vesmíru. Soubor tvořili tehdy tyto studenti: A. Klimková, J. Nevrlová, L. Ohlídalová, H. Pilčíková, H. Stančíková, M. Těšíková, J. Staňová, M. Švubová, J. Úlehlová, S. Vašíčková, Z. Vilímová, K. Vinklárková, J. Zaoralová, V. Jiříček, V. Maňas, V. Smrček, V. Olšák a V. Tajzler. Na klavír doprovázel L. Kodousek z jedenácté třídy, kytarový doprovod obstarávala K. Vinklárková. Soubor založil a vedl V. Smrček který také psal texty scének a písní. A slova jedné z typických písniček souboru předkládáme:

Všichni žijeme teď v době nesmírné,
kdy družice brázdí cesty vesmírné,
raketa od Země rychle odletí
a letí Měsíc v jeho ústrety,
v ní je malý pejsek, zatím živ a zdrav,
pyšný je jak páv.
Mnoho srdcí mu tu cestu závidí,
jakou krásu tam nahoře uvidí,
kolik lidí chce si aspoň v duchu přát
z rakety se na měsíček podívat,
zaklepat jen jedním prstem na bránu
planety Uranu.
Složit poklonu u krále Neptuna,
pak se projít po prstenci Saturna,
abychom si nedovezli nákazu,
vyhneme se raději lidem na Marsu.
Políbit — však se to ale nesluší —
krásnou Venuši.
Fantazie tady bylo jistě dost,
zanedlouho bude to však skutečnost,
na Měsíc pojedem se podívat,
písničku si všichni můžem zaspívat,
ať letí také do tichého vesmíru —
píseň o míru!

Soubor se zdokonalil natolik, že úspěšně reprezentoval školu v okresním i krajském kole Soutěže tvořivosti mládeže. Členové souboru se podíleli na všech kulturních akcích pořádaných školou a většina z nich hrála v několika divadelních představeních, která režíroval prof. V. Vypelík. Třídní profesorka Marie Hudcová byla jistě na své žáky hrdá. Soubor „VESMÍR“ skončil svou činnost maturitou v roce 1960, ale mnoho absolventů se sešlo na pedagogické fakultě University Palackého v Olomouci, kde pokračovali v této zdravé a hezké činnosti.

Poznámka redakce:

Tímto příspěvkem jednoho z nejmladších absolventů končíme uveřejňování vzpomínek, které se sešly od bývalých žáků k letošnímu stému výročí gymnasia v Hranicích.

ZA ŘEDITELKOU LUDMILOU ZEMANOVOU

8. července 1971 zesnula neočekávaně ve věku 63 let ředitelka Ludmila Zemanová. V roce 1949 převzala odpovědný a nesnadný úkol — řídit nově vznikající zdravotnickou školu v Hranicích. Uplatnila při tom nejen obsáhlé učitelské zkušenosti, ale jako dlouholetá aktivní členka Čs. červeného kříže měla i blízký vztah ke zdravotnictví. Za jejího rozvázného a prozřavého vedení překonala škola prvotní potíže, získala pro své odborné zaměření potřebné vybavení a byla rozšířena i o domov mládeže pro ubytování žákyň z širokého okolí. A co hlavního, škola plnila dobře své poslání vychovávat našemu zdravotnictví odborně připravené, uvědomělé střední zdravotní pracovníce. Na ředitelku Ludmilu Zemanovou, která stála plných patnáct let v čele střední zdravotnické školy, vzpomíná několik set zdravotních sester, které obětavě pracují ve zdravotnických zařízeních nejen v Hranicích a v okrese, ale i v celé naší republice.

Ředitelka Ludmila Zemanová se účastnila také v hojně míře veřejného života ve městě. Byla činná v řadě společenských organizací, trvale se zapsala zejména do historie hranického ochotnického divadla. Vytvořila na hranickém jevišti mnoho výrazných postav plných života, z nichž připomeňme aspoň mlynářku v Červeném mlýnu, Rozinu v Krpatově Mistru ostrého meče, Mastilkovou v Tylově Fidlavačce, přední ženské postavy v Gorkého Matce a Vasse Zeleznovové i v Gogolově Ženitbě. Za pedagogickou a veřejnou činnost dostalo se ředitelce Ludmile Zemanové řady čestných uznání. Její památka nebude ani v budoucnu zapomenuta.

L. Novotný

Poznejte minulost našeho města!

Publikaci prom. hist. M. Jaškové, univ. prof. dr. L. Hosáka a dr. Boh. Indry

DĚJINY MĚSTA HRANIC (I. díl)

je možno zakoupit na Městském národním výboru, vnitřní odbor, nebo
v kanceláři Cestovní informační služby ve Svatoplukově ulici.

VÍTÁME ÚČASTNÍKY EXKURZNÍ VZDĚLÁVACÍ ZÁKLADNY

V srpnu letošního roku koná se v Hranicích už dvanáctý ročník exkurzní vzdělávací základny učitelské. Účastníci základny budou mít možnost poznat nejen naše město, blízké lázně Teplice nad Bečvou, ale i Oderské vrchy, přírodní a historické zajímavosti v okolí, seznámí se s historií dělnického hnutí v okrese a navštíví průmyslové podniky v Hranicích, v Lipníku nad Bečvou, v Přerově a v dalších místech. Na závěr si budou moci také prohlédnout letní část mezinárodní květinové výstavy FLORA 71 v Olomouci. Čeho si návštěvníci základny zvláště cení, je každoroční setkání s představiteli města, s nimiž mají možnost pohovořit si o místních úspěších a problémech.

Hranická základna je vždy plně obsazena. Také v tomto roce bylo přijato 46 účastníků z celé republiky. Zvláště pozoruhodné a potěšující je, že mezi přihlášenými je 25 účastníků ze Slovenska, což dosud v minulosti nikdy nebylo. Vítejme všechny účastníky základny, zejména milé hosty ze Slovenka a přejeme jim, aby se jim v našem městě líbilo, aby si odnesli mnoho nových poznatků jak o bohaté historii našeho kraje, tak o současném budovatelském úsilí jeho obyvatel a aby těchto poznatků využili ve prospěch svůj i žáků. LN

DĚJINY OBCE VELKÁ U HRANIC

Sousední obec Velká u Hranic oslavuje letos šest set let své existence. K této příležitosti vydal MNV pěknou publikaci o minulosti a přítomnosti vesnice. — V první části publikace podává archivář PhDr. Ivan Krška na základě archivních pramenů a historické literatury přehled dějin obce od první historické zmínky v roce 1371 až do roku 1918. Druhou část zpracoval ředitel školy Antonín Jambor. Přináší v ní přehled vývoje hlavních hospodářských institucí v obci: uvádí zásluhou činnost požárního sboru, který slaví 75 let trvání, padesátiletou historii organizované tělovýchovy, život základní devítileté a mateřské školy a patnáctiletou práci místního JZD. Knihovnice M. Baborová podává historii čtenářského spolku POKROK, založeného r. 1907, a nynější lidové knihovny, vyznamenané letos „Štítem vzorné lidové knihovny“. Závěr publikace obsahuje přehled života obce za posledních padesát let, zvláště zvelebovací akce a výstavbu a historii organizace KSČ, kterou zpracoval tajemník MNV Fr. Pavlík. Publikace je hodnotným příspěvkem naší vlastivědné literatury. Trvalou připomínkou výročí je i odznak, který přináší reprodukcí nejstarší pečeti obce z roku 1780.

L. Novotný

IN MEMORIAM FRANTIŠKA BENONIHO

Dne 2. října 1970 se dožil 75 let František BENONI, člen činohry Státního divadla v Ostravě. Nechtělo se tomu věřit, když jsme jej viděli stále ještě vystupovat na scénách ostravských divadel i v televizi. Uvědomil jsem si však, že Benoni, ač na zaslouženém odpočinku, bez divadla nemůže žít. Tím více překvapila zpráva, že 21. června náhle zemřel. Těsně před vánočními svátky minulého roku jsme spolu besedovali v Ostravě a vzpomínali na divadelní léta po první

J. Jaroš a F. Benoni ve hře „Mistr ostrého meče“ z roku 1942.

světové válce v Hranicích. Domluvili jsme si další setkání, bohužel, k tomu již nedošlo.

František Benoni, rodák z Chrudimi se přistěhoval do Hranic v březnu 1921 jako mladý vojenský gážísta a ihned se přihlásil do dramatického odboru TJ Sokol. V roce 1922 se představil poprvé hranickému obecenstvu ve hře ze slovenského prostředí „O hvězdném šohajovi“ a o rok později ho lidé poznali jako režiséra Štolbovy veselohry „Na letním bytě“. A to byl nástup k bohaté divadelní činnosti v Hranicích. Za dobu dvaceti let nastudoval s místními ochotníky přes 50 premiér a uskutečnil na 200 představení v Hranicích a okolí. Pamětníci ještě dnes vzpomínají na jeho inscenace: Markýz Géro, Psohlavci, Velikáš, Medvědí tanec, Okénko, Srdce na uzdě, Veřejný nepřítel, Loupežník a řadu dalších her.

Jeho zásluhou bylo, že hraničtí divadelní amatéři poznali význačné umělce, např. Rudolfa Waltra, šéfa činohry Zemského divadla v Brně, Oldřicha Stibora a Josefa Tomana z Olomouce, Jaroslava Kvapila, Jiřího Plachého atd., s nimiž spolupracoval. V roce 1942 patřil mezi první zakladatele Beskydského divadla, kde se stal nejen členem, ale i režisérem a v roce 1946 odešel do Státního divadla ZN v Ostravě. V obou divadlech vytvořil řadu postav a hrál do posledních chvil svého plodného života. Je třeba říci, že i po odchodu k profesionálnímu divadlu se nepřestal zajímat o kulturní dění v Hranicích, vzpomínal na své přátele, z nichž většina už nežije. Měl vřelý vztah k našemu městu. Proto ti, kteří ho znali, nikdy na něho nezapomenou.

Dne 25. června 1971 se s Františkem Benonim rozloučili v obřadní síni krematoria ve Slezské Ostravě nejbližší rodinní příslušníci, přátelé a kolegové ostravských divadel i zástupci divadelních ochotníků. Ostatky zesnulého budou začátkem srpna převezeny a uloženy do rodinné hrobky na místním hřbitově v Hranicích. Na snímku Josef Jaroš a František Benoni v komedii Karla Krpaty „Mistr ostrého meče“, sehrané v dubnu 1942.

Cyril Bláha

PROGRAMOVÁ SEZÓNA 1971-72 JKP

Koncertní předplatné:

KOMORNÍ DUO

Václav Snítíl — housle
Zorka Zichová — klavír

KVARTETO MĚSTA PRAHY

prim. Břetislav Novotný

PIMPINONE

barokní komorní opera

JAZZ A POEZIE

komorní koncert

MUSICA ANTIQUA

doc. dr. Ladislav Daniel — zobcová flétna
prof. Anna Heiderová — cemballo

Cena předplatitelské legitimace je 75 Kčs, pro mládež 40 Kčs. Přihlášky podávejte v kanceláři JKP již nyní, uzávěrka přihlášek je 20. září 1971.

Divadelní předplatné:

J. B. Molière: SKAPINOVA ŠIBALSTVÍ

Severomoravské divadlo Šumperk

Aldo de Benedetti: DOBRŮ NOC, PATRICIE

členové Divadla bratří Mrštíků

Leonid Leonov: ZLATÝ KOČÁR

Těšínské divadlo

Bertold Brecht: MATKA KURÁŽ

Slovácké divadlo Uherské Hradiště

Eugen O'Neill: MARCO POLLO

Těšínské divadlo

Karel Čapek: MATKA

členové Realistického divadla Praha

R. Thomas: STOPA VEDE DO HOR

členové Divadla O. Stibora Olomouc

J. K. Tyl—V. Renč: PROLHANÝ KABÁT aneb S PRAVDOU VEN

(hudební komedie) — Slovácké divadlo Uh. Hradiště

B. Němcová: DIVÁ BÁRA

Těšínské divadlo

Carlo Gozzi: PRINCEZNA TURANDOT

Slovácké divadlo Uherské Hradiště

F. Campaux: NĚKDO ZVONÍ

Severomoravské divadlo Šumperk

E. Kálmán: HRABĚNKA MARICA

Divadlo Zd. Nejedlého Opava

Z uvedených her bude v předplatném uskutečněno osm her. — Ceny předplatitelských legitimací: I. místo 110 Kčs, II. místo 95 Kčs, III. místo 85 Kčs. — K předplatnému se přihlaste v kanceláři JKP do 31. srpna 1971.

Divadelní předplatné pro děti:

JAK SE KRADOU PRINCEZNY

— pohádka v provedení divadelního souboru VŽKG Ostrava

DOBRÝ DEN, FERDO

— příhody Ferdy Mravence a jeho přátel v provedení členů DOS Olomouc

VESELÁ ESTRÁDA

— soutěže a jiné legrácky

POPELKA

— národní pohádka na motiv B. Němcové

MEDOVÁ POHÁDKA

— hra J. Horáka pro malé diváky v provedení div. souboru JKP

Cena předplatitelské legitimace 25 Kčs. — Přihlášky podávejte v kanceláři JKP do konce měsíce září!

Změna všech programů vyhrazena!

KURSY JKP pro školní rok 1971-72

HUDEBNÍ KURSY pro mládež (předhudební výchova, hra na nástroje)

KURSY SPOLEČENSKÉHO TANCE A CHOVÁNÍ

pro začátečníky, pokročilé a dospělé.

KURSY JAZYKOVÉ

němčina pro děti, němčina, angličtina, ruština pro dospělé

KURSY POHYBOVÉ VÝCHOVY — pro mládež i pro dospělé

KURS HATHAJÓGY — pro mládež i dospělé

KURSY ŠITÍ A KRESLENÍ STRIHŮ

KURS PLETENÍ NA STROJI

Přihlaste se v kanceláři JKP do konce měsíce srpna!

ŽIVOTNÍ JUBILEA NAŠICH SPOLUOBČANŮ V ČERVENCI

A SRPNU 1971

HANZLÍČKOVÁ Marie, U Kostelíčka 492	5. 7. 1886	85 let
VYMĚTALOVÁ Marie, Hwiedzdoslavova ul.	5. 7. 1886	85 let
HARAČOVÁ Pavlína, Čs. armády	13. 7. 1891	80 let
RANDUSOVÁ ANEŽKA, Zborovská ul.	15. 7. 1896	75 let

HLOBILOVÁ Anna, Na Hrázi	17. 7. 1896	75 let
GÖTZLICOVÁ Vilemína, Čs. armády	18. 7. 1886	85 let
FRKALOVÁ Anna, Potštátská ul.	26. 7. 1896	75 let
BABŮREK Ludvík, Smetanovo nábřeží 1093	27. 7. 1891	80 let
BENEDEĚLA Rudolf, Švabinského 1114	27. 7. 1896	75 let
HORÁKOVÁ Josefa, nám. Jiřího z Poděbrad	29. 7. 1896	75 let
ŠEDRLA František, Hwiedzdoslavova 915	29. 7. 1896	75 let
ŠKROBÁLKOVÁ Františka, Struhlovsko 1406	30. 7. 1891	80 let
BLÁHOVÁ Augustína, Trávnícká 201	30. 7. 1891	80 let
HRBÁČKOVÁ Hedvika, Sovětské armády 631	31. 7. 1896	75 let
DUDKOVÁ Marie, gen. Svobody 1092	2. 8. 1891	80 let
NOVOSAD Alois, Komenského 229	2. 8. 1896	75 let
ing. BLÁHA Ludvík, Hřbitovní 603	3. 8. 1891	80 let
ČEPELOVÁ MARTA, Struhlovsko 1402	4. 8. 1891	80 let
ŠUBERT Štěpán, Bezručova 1845	7. 8. 1891	80 let
KRAKAUEROVÁ Henrieta, Struhlovsko 1410	9. 8. 1886	85 let
RADOCHOVÁ Aloisie, U Kostelíčka 1021	10. 8. 1896	75 let
KELAROVÁ Marie, Zborovská 827	10. 8. 1896	75 let
RÁBLOVÁ Marie, Galašova 513	12. 8. 1879	92 let
TOMEČKA Ludvík, Náspy 83	14. 8. 1891	80 let
KLÍMA BOHUSLAV, Máchova 936	14. 8. 1896	75 let
PAVLIŠTÍK Josef, Hálkova 900	17. 8. 1891	80 let
ZLÁMALÍKOVÁ Marie, Jeremenkovo nám. 1064	17. 8. 1896	75 let
DVORSKÁ Marie, Hálkova 908	18. 8. 1891	80 let
HLAVÁČOVÁ Marie, Vrchlického 956	24. 8. 1879	92 let
PAPEŽOVÁ JULIE, Gottwaldovo nám. 6	25. 8. 1896	75 let
KREISOVÁ Františka, 1. máje 743	30. 8. 1881	90 let

VZPOMÍNÁME...

Ve středu dne 2. června 1971 rozloučil se pěvecký odbor Jednotného klubu pracujících „Jurik“ v Hranicích v olomouckém krematoriu se svým dlouholetým zasloužilým členem Milošem Chválkem. Téhož dne měla pohřeb na hřbitově v Hranicích rovněž dlouholetá členka „Jurika“ paní Ludmila Žurková, která svým altem přispívala k povznesení sborového zpěvu v Hranicích. Je to v jednom týdnu ztráta příliš veliká vzhledem k tomu, že na místo odešlých členů nenastupuje náhrada.

Při pietním aktu rozloučení se zesnulým členem Milošem Chválkem bylo řečeno, že smrt je nemilosrdná k bývalé Občanské besedě „Jurik“, která více než 100 let byla v čele kulturního života v Hranicích a jejímž pokračovatelem je dnešní pěvecký odbor Jednotného klubu pracujících „Jurik“. Neboť od sklonku roku 1970 a začátku roku 1971 ztratil „Jurik“ kromě výše jmenovaných ještě další členy, a to Jana Maršálka, ing. Antonína Hansliána a Josefa Knypla, ředitele lidové školy umění v Hranicích a dlouholetého svého sbormistra.

Starší generace odchází, není však mladších následovníků. Přes veškeré kulturní vymoženosti byla by neodčinitelná škoda, kdyby se nehlásili noví pěvci, kteří by svým výkonným zpěvem oživilí sborový zpěv, aby utrpenými ztrátami neupadal.

M. Skácelík

POŘADY KLUBU DŮCHODCŮ V HRANICÍCH NA SRPEN 1971

Středa 4. 8.	ZÁJEZD přes Vsetín, Vizovice do LUHAČOVIC a zpět přes Gottwaldov. Přihlášky v klubu. — Odjezd v 6 hod. od hotelu Brno. — Jízdné 25 Kčs.
Středa 11. 8.	Filmová beseda — HUMORESKA Film O. Vávry podle povídky K. M. Čapka-Choda. — Hrají R. Hrušínský, J. Průcha, Vl. Salač, L. Boháč, J. Šejbalová a J. Vojta. Sál JKP — přízemí.
Středa 18. 8. až čtvrtek 19. 8.	ZÁJEZD na Slovensko Žilina, VRÁTNÁ, Boboty, ORAVA - zámek a přehrada, Ružomberok, Liptovský Mikuláš, JASNÁ - Demänovské jeskyně — Přihlášky v klubu - Náspy. Odjezd v 6 hod. od hotelu Brno. Jízdné a nocležné 100 Kčs.
Středa 25. 8.	Filmová beseda NEZBEDNÝ BAKALÁŘ Veselohra podle Rak. obrázků Z. Wintra. Hrají Zd. Štěpánek, Vl. Matulová, O. Korbelař, Fr. Smolík, J. Marvan. Sál JKP - přízemí.
Čtvrtek 26. 8.	Beseda k 27. výročí SLOVENSKÉHO NÁRODNÍHO POVSTÁNÍ Proslov a vystoupení hudebního a recitačního souboru. — Sál JKP - přízemí.

PROGRAMY KIN V SRPNU

Letní kino

1.— 2.	PARTIE KRÁSNÉHO DRAGONA, ČSSR, mládež ne
3.— 5.	MARY POPPINS, Anglie, mládež ano
6.— 9.	SMRTELNÝ OMYL, NDR, mládež ano
10.—12.	ČERVENÝ STAN, SSSR, mládež ano
13.—16.	POSLEDNÍ KRÍŽOVÁ VÝPRAVA, Rumunsko, mládež ano
17.—19.	SLADKÁ IRMA, USA, mládež ne
20.—23.	VELKÉ ZÁVODY, USA, mládež ano
24.—26.	REZIDENT MÁ NADĚJI, SSSR, mládež ano
27.—30.	ÚTOK Z NEZNÁMA, Japonsko, mládež ano
31.	ČTYŘI VRAZDY STAČÍ, DRAHOUSKU, ČSSR, mládež ano

Kino OKO

- 1.— 2. KATZELMACHER, NSR, mládež ne
- 3.— 5. DÁVEJ POZOR NA ZUZKU, NDR, mládež ano
- 6.— 9. DÍVKA NA MOTOCYKLU, Anglie, mládež ne
- 10.—12. VOJÁK IVAN BROVKIN, SSSR, mládež ano
- 13.—16. LOBO, USA, mládež ano
- 17.—19. PÁN SI NEŽELAL NIČ, ČSSR, mládež ne
- 20.—23. ZELENÝ LUČIŠTNÍK, NSR, mládež ano
- 24.—26. PANU UČITELI S LÁSKOU, Anglie, mládež ano
- 27.—30. 30 LET SMÍCHU, USA, mládež ano
31. OKOUZLUJÍCÍ, Maďarsko, mládež ne

Představení pro děti v kině OKO

7. STRAKONICKÝ DUDÁK — ČSSR
14. VELKÝ LOV — Anglie
21. KOCOUR V BOTÁCH — SSSR
28. KLUCI, GÓL — Polsko

HRANICKÁ CEMENTÁRNA A VÁPENICE, NÁRODNÍ PODNIK,
HRANICE,

přijme do zaměstnání

- dělníky do provozu cementárny
- dělníky pro výrobu osinkocementových trub

Uchazeče o zaměstnání zaškolíme v závodní škole práce a zaměstnáme na všech provozních úsecích

- Dobré výtěžky
- Družstevní výstavba bytů
- Možnost získání bytu z podnikové výstavby během dvou let
- Vlastní rekreační středisko

Odpovědný redaktor: Eva Horáková, členové red. rady: prof. Ludvík Novotný, Zdeňka Kosová, Oldřich Lukeš, O. Petříček, reg. č. RM 49. — Cena 1 Kčs. — Změna pořadů uvedených v kulturním kalendáři vyhrazena. — Kulturní kalendář města Hranic vydává JKP Hranice. — Tisknou Moravské tiskařské závody, n. p., Olomouc, závod 11, tř. Lidových milicí 3.

